

Sankce proti sibiřské ropě a plynu jsou jádrem války na Ukrajině

 zvedavec.news/komentare/2023/12/9925-sankce-proti-sibirske-rope-a-plynu-jsou-jadrem-valky-na-ukrajine.htm

Declan Hayes

30.12.2023 Komentáře Témata: Energetika, Ropa, Analýza, Rusko, Geopolitika 1350 slov

Ačkoli Rusko Vladimira Putina bude stát a padat v oblasti sibiřských ropných a plynových polí, je třeba nejprve zmínit některé další nepředvídatelné okolnosti, které musí ruské úřady zohlednit ve svých probíhajících analýzách.

Především jde o prvky ukrajinské války, kde zajatí žoldnéři NATO unikli trestu smrti, kde britská speciální lodní služba pokračuje v potápění ruských bitevních lodí a kde se německá vláda, která hrozí krádeží miliard dolarů v ruských aktivech, plně podílí na tom, že její norští a američtí šéfové vyhodili do povětří vlastní německou infrastrukturu plynovodu Nordstream.

Vzhledem k takovým hrubým provokacím se v Rusku pochopitelně ozývají hlasy, že Putin je příliš měkký a že Rusko musí dát Norsku, Británii, Německu a dalším ochotným katům NATO velmi tvrdé lekce.

S tím vším souvisí i shovívavý způsob, jakým ruské úřady zacházejí s disidenty, které si NATO najalo, aby podkopali ruskou občanskou společnost. Podívejme se nejprve na Jekatérinu Duncovou, novinářku, jejíž pochybný životopis mi připomíná některé irské disidentské novináře, kteří, přestože jsou schopni dokázat, že Země je placatá (jinak by z ní padali klokaní), mají své důvěřivé stoupence.

Ačkoli by Putin měl s tou zlomenou kreaturou nejspíš zacházet v rukavičkách, které potřebuje, nejenže klauni z Pussy Riot potřebují tu nejtvrdší lásku, ale kozáci, kteří je v Soči zatkli, by měli absolvovat opakovací kurzy o tom, co to znamená být kozákem. Zde je první lekce pro tyto kozáky: od těchto přeplacených šmejdů, kteří momentálně objíždějí Texas a Kalifornii, byste si už neměli nechat srát na hlavu. Vaše území, vaše pravidla.

S těmito placenými zločinci a smutným stavem dnešních kozáků souvisí i případ Alexeje Navalného, který byl předmětem několika předchozích článků a úvodníků SCF a který jako další agent CIA obdržel všechny obvyklé pochvaly a ceny, které Amnesty International a další krycí skupiny CIA rozdávají. Ačkoli zde BBC MI6 uvádí, že tento pobuda je držen v arktickém vězení, co dělá v přímém přenosu, když vysílá svou propagandu do světa? Je držen ve vězení, nebo v sibiřském televizním studiu?

To všechno jsou nepříjemnosti, s nimiž se ruské úřady musí vypořádat, než se pustí do ropy a plynu, svého hlavního byznysu, a i když Rusové mohou souhlasit nebo nesouhlasit s tím, jak rázně by se s těmito trojskými koňmi mělo zacházet, dokud nezískají významnou pozici, měli by si s nimi poradit i dnešní vykastrovaní kozáci.

Totéž neplatí o obrovském bohatství Sibiře, které lze rozdělit na její zásoby bohatství a její toky bohatství. Za současného stavu věci generální ředitel Gazpromu Alexej Miller nedávno oznámil ruskému prezidentovi Putinovi, že ruský vývoz zemního plynu do Číny zaznamenává meziroční nárůst o celých 50 % a že mega-ropovod Síla Sibiře láme všechny rekordy v dodávkách sibiřského plynu do Číny v rámci třicetileté dohody Gazpromu s Čínskou národní ropnou korporací (CNPC) v hodnotě 400 miliard dolarů z roku 2014, k níž se brzy vrátíme, abychom je okřikli.

Vezmeme-li v úvahu tranzitní plynovod Gazpromu přes Mongolsko, předpokládá se, že ruský vývoz plynu do Číny vzroste na 100 miliard metrů krychlových ročně. Na Čínu nyní připadá 50 % ruského vývozu energie, na Indii dalších 40 %. Výhra pro všechny, nebo výhra pro všechny, pokud zahrneme Indii do naší analýzy s pastelkami a omalovánkami a pokud budeme ignorovat značná rizika spojená s Nordstreamem, která se nám dívají přímo do tváře.

Závislost téměř výhradně na Číně a Indii a posílání plynovodů přes Mongolsko, které je cílem CIA, nejsou známkou dobrých diverzifikačních postupů; jsou to slabiny, které si ti, kdo Nordstream vyhodili do povětří, plně uvědomují. Pokud NATO dokáže vážně narušit tok ropy ze Sibiře (a severního Ruska) do Číny a Indie nebo pokud NATO zajistí, že zásoby plynu a ropy pohřbené pod sibiřským ledem tam zůstanou pohřbeny, pak je to jasná výhra pro producenty ropy a zprostředkovatele v tažení NATO proti Číně, jeho hlavnímu nepříteli.

NATO pak má řadu úkolů souvisejících se severním Ruskem a Sibiří. Jsou jimi udržování jeho Pussy Rioters, Navalného a dalších plochodrážníků ve varu, udržování ruských ozbrojených sil na Ukrajině, zvažování, jak nejlépe narušit a pokud možno zničit další kritickou ruskou ropnou a plynovou infrastrukturu, a jak nyní diskutujeme, zastavit další dodávky ropy a plynu.

V oku bouře je severoruský projekt Arctic LNG2, který v Gydanu realizuje jeho vlastník OOO Arctic Liquified Natural Gas (LNG), což je společnost tvořená společnostmi NOVATEK (60 %), TotalEnergies (10 %), CNPC (10 %), CNOOC (10 %) a Japan Arctic LNG (10 %), což je konsorcium společností Mitsui a JOGMEC. Projekt zahrnuje rozvoj pobřežního ložiska ropy a plynového kondenzátu Utrenneye a závodu na zkapalňování LNG na poloostrově Gydan. Celková požadovaná investice činí 21,3 miliardy dolarů, což jsou velké peníze, které vyžadují stejně velkou návratnost.

Jak vysvětuje tento vynikající článek, jedná se o velmi komplikovaný projekt, který musí s pomocí špičkových německých, italských a čínských koncernů překonat neuvěřitelné technické a mechanické překážky, aby bylo možné plyn vytěžit a exportovat do západní Evropy, odkud již byly ruské zájmy vyloučeny sankcemi a zločinným jednáním norských a britských ozbrojených sil, na které by měl být vydán mezinárodní zatykač.

Ačkoli tento stejně informovaný článek líčí, jak Rusové dosáhli značného pokroku při překonávání ztrát svých německých, italských a dalších západních partnerů, faktem zůstává, že Američané za pomocí svých najatých britských a norských vrahů zničili jakoukoli šanci na přesun tohoto plynu na evropské trhy, které Amerika nedávno kolonizovala.

A přestože by Čína mohla prolomit patovou situaci výstavbou ledoborců, které by plyn přepravovaly na východ, hraje své vlastní neomerkantilistické hry a před hrozbou sankcí se před Amíky sklání a salutuje jim.

Ačkoli mluvčí čínského ministerstva zahraničí Mao Ning tvrdí, že do čínské účasti na ruském projektu zkapalněného zemního plynu Arctic LNG 2 „by neměla zasahovat ani ji omezovat žádná třetí strana“, člověk se opravdu musí podivovat nad její naivitou, když všichni zahraniční akcionáři tohoto projektu – francouzská TotalEnergies, China National Petroleum Corp (CNPC), čínská CNOOC a konsorcium Mitsui a JOGMEC z Japonska – již vyhlásily vyšší moc nad svou účastí, což znamená, že se tito čtyři akcionáři, z nichž každý vlastní 10% podíl, vzdali odpovědnosti za financování závodu a plnění smluv o odběru dodávek zkapalněného zemního plynu, který závod vyrábí.

Aby toho nebylo málo, dvě čínské společnosti CNOOC a CNPC, které se na projektu podílejí, požádaly americkou vládu, aby je vyňala ze sankcí vůči Arctic LNG 2, protože se snaží zabránit narušení klíčových

toků paliva. Abychom si udělali představu o tom, jak jsou tito Číňané trapní, zde je mapa světa, na níž jsou vyznačeny Spojené státy a všechny různé země světa, na které se v současné době vztahují sankce Spojených států.

Číňané jsou buď příliš hloupí, nebo příliš arogantní na to, aby si mysleli, že jen oni sami by měli být z toho všeho vyňati, a jsou příliš krátkozrací na to, aby viděli, že se na jejich obzoru formují další bouře, jako je například tato investice společnosti Intel do Izraele ve výši 25 miliard dolarů, malí čínští králíčci, kteří běží do smyčky, kterou jim NATO nastavilo, aby je chytilo do pasti, a jejich expanzionistické sny, které je čekají v příhodně nazvaném roce krysy a rozmanitých výzvách, které přináší.

Jednou z takových výzev je míra, do jaké bude Čína spolupracovat s Ruskem, a míra, do jaké se bude vzpírat sankcím NATO, především kvůli investicím do sibiřské ropy a plynu a jejich rozvoji.

Číňané se již rozhodli, že projekt Arctic LNG 2 je proveditelný, a možná o to více nyní, když jeho ostatní aktéři opustili loď. Zbývá tedy otázka, jak jej skrytě financovat s co nejmenším narušením jiných čínských zájmů. A ačkoli by se v tomto ohledu daly předložit návrhy, nakonec se vše zúží na to, že Čína zaujme čestné stanovisko vůči Rusku a řekne NATO: Tak daleko půjdeš a dál ne.

Bez ohledu na to, zda Číňané na Sibiři přeskočí loď, či nikoli, neměli by si dělat iluze o budoucnosti, kterou pro ně NATO naplánovalo. Jakmile jim NATO přeruší dodávky ruského plynu a ropy a tak či onak je vyřadí z některých klíčových trhů, pak Čína pozná, možná příliš pozdě, že má před sebou boj na život a na smrt, pokud se raději nevrátí k nevolnickému postavení, což Putin a Rusko zcela správně odmítli.

Siberian Oil & Gas Sanctions Are at the Heart of the Ukraine War vyšel na strategic-culture.su 29.12.2023. Překlad v ceně 549 Kč Zvědavec.

Známka 1.5 (hodnotilo 59)

Oznámkujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

5 příspěvků
(5 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF